

Szent József ünnepe

(március 19.)

2Sám 7,4–5a.12–14a.16

Én atyja leszek

Még akkor éjszaka történt, hogy az Úr szózatot intézett Nátánhoz: „Menj, és mondd meg szolgálómnak, Dávidnak: Ezt mondja az Úr: Te akarsz nekem házat építeni lakóhelyemül? ... Ha aztán napjaid betelnek és megtérsz atyáidhoz, megtartom utánad magvadból származó utódodat és megszilárdítom királyságát. [Az házat épít nevemnek, én meg minden időkre megszilárdítom királyi trónját.] Az atyja leszek, ő meg a fiam lesz. Ha eltévelyedik, az emberek módjára bottal fegyelmezem, s olyan csapásokkal, amelyek az emberek fiait érik. De irgalmamat nem vonom meg tőle, amint elődödtől megvontam. Nem, házad és királyságod örökre fennmarad szíнем előtt, trónod örökre szilárd marad.”

A ház a letelepült népek családjainak lakóhelye, amely nagyban tükrözi életmódjukat, nem ritkán hiedelemvilágukat is. Kánaánban az iraeliták legtöbb esetben agyagból építettek maguknak házakat, lapos tetővel és vastag falakkal. Izrael kultuszhelyei magukon hordozzák a korábbi nomád életüknek a nyomait. Ezért az első kultuszhelyük a sátor, amelyet hordozni lehetett. Salamon kora előtt ebben a mozgó szentélyben őrizték a szövetség tábláit, vagyis a tízparancsolatot, és nevezték a bizonyoságtétel sátrának is (Kiv 25,22).

A honfoglalás után a szent sátor körbejárta a törzsi szentélyeket, és feltehetően az ott őrzött írásos jogi hagyományok alapján nehéz kérdésekben a döntést is segítette, és ezzel a kultuszcentrum mellett törvénykezési szerepe is volt. Dávid fejlett szemléletét tükrözi, hogy rájött arra, birodalmat csak akkor teremthet, ha van egy törzsektől független fővárosa stratégiailag jól védett helyen. Ennek megfelelt Jeruzsálem, akkori nevén Jebuz erődje. Mivel ez nem esett egyetlen törzs területére sem, és Dávid katonái foglalták el, ezért nevezték később Dávid városának is. Dávid célja azonban nemcsak a politikai főváros megteremtése volt, hanem vallási fővárossá is akarta tenni uralkodása székhelyét.

A kőtemplom építése azonban nem találkozott a vidéki papság egyértelmű helyeslésével. Egyrészt az így épülő templom királyi szentély lesz, másrészt a szövetség ládájának a templomba való bevitelével, a

vidéki szentélyek szerepe leértékelődik, harmadrészt a király nagyobb befolyást nyer a templom közelsége miatt a kultusz és a papság felett. Így a kultusz szépségéről gondoskodó király egyben csapdába is ejti a legfontosabb nemzeti ereklyét, és rajta keresztül magát Jahvét is.

Ez utóbbi lehetőség nem tetszett a prófétáknak, akik Dávidban nemcsak hadvezért, hanem a dörzsölt politikust is felismerték. Kétkedtek vallási buzgalmának őszinteségében, és politikai hátsó szándékot láttak ebben a gondoskodásban. Isten házában ugyanis mindenki Istennek szolgál, egyszerű ember és király egyaránt. Isten házának ékessége nem az épület, rangját nem az építtetője teremti meg, hanem a tulajdonosa, vagyis az Isten.

Szent József, amikor gondoskodott a Szent Családról, az ő egyszerű háza lett a szentély, amelyben a felnövekvő gyermek Jézus Isten közelségét hozta mindenkinek, akivel találkozott, akivel beszélt, és akit meggyógyított.

Szent József tehát a saját magánházában gyakorolta a vallásosságot, és ez lett nemcsak életének, hanem az Istennel való találkozásának is a színhelye. Később a keresztény házak templom nélkül is a hívek gyülekező helyei lettek, és a házi közösségek elvitték a hellén városokba Isten jó hírét, és közösségi szemléletük, könyörületük, segítőkészségük lehetővé tette, hogy a házon kívüliek is érezzék, velük van az Isten. Úgy gondolom, ez lenne most is a feladatunk, hogy az emberek számára védelmet, Isten számára pedig az imádat és tisztelet házáat építsük ki lakhelyünkön.